

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 30 augustus 2019

We zijn blij elkaar weer te zien na de lange zomervakantie!
Alleen elkaar. Even niet onszelf... Bij hetinzingen moeten we onze tong tussen de lippen doen en geluiden maken. Zoals Gertje zelf zegt "Erg goed voor de stembanden, maar wel een beetje sullig gezicht ..."

Dan zingen we ons eigen koorlied op de melodie van *O darling, dans nog eenmaal met mij* met tekst van Els.

*Iedere keer zie ik woorden staan
En dan denk ik vaak hoe zou dat liedje gaan
Maar zodra de muziek begint, de piano klinkt
Dan is dat van de baan
Dan denk ik telkens weer
Wat fijn wat fijn dat wij weer zingen gaan
Zo kan ik er weer tegen aan*

En wandelen we vrolijk zingend op de klanken van *De Wandelclub*.

*Wij zijn dol op de bossen, daar kunnen we hossen,
daar kunnen we klossen.
Wij zijn dol op de heide, ja, op de weide, op de natuur,
Geef ons de frisse weide want je kunt er,
zo genieten zonder ha-heerlijk Hunter.
Wij willen geen nicotine, wij willen de mandoline,
van je pingele pingele pingele pingele pong.
Picknicken is zo fijn, niks pikken voor de lijn.
Dat mag voor ons overbodig zijn.*

*Jo met de banjo en Lien met de mandoline
Kaatje met haar mondharmoni-caatje,
Truitje met haar luitje, je moet dat stel eens zien.
Dol op een man, dol op een man, we zijn zo dol op een
mandoline.*

*Wij zijn zonnige zussen, we zijn niet te kussen,
we zijn niet te kussen.
Dat is onhygienisch, onhygienisch in de natuur.
We zijn het CBH der slakkehuizen. We zijn dol op hagedis en
waterluizen.
Geen Kareltjes en geen Wimpies, we stappen in onze gypies
Van je pingele pingele pingele pingele pong.
Bij ons is alles puur, wij hebben nog figuur.
Wij zijn een stuk ongerept natuur.*

*Jo met de banjo en Lien met de mandoline
Kaatje met haar mondharmoni-caatje,
Truitje met haar luitje, je moet dat stel eens zien.
Dol op een man, dol op een man, we zijn zo dol op een
mandoli-ne.*

*Wij zijn dol op de merels, we motten geen kerels,
we motten geen kerels.
Wij beschermen de diertjes, de miertjes de piertjes in de natuur.
Wij gaan soms 14 dagen lang kamperen, zonder hi zonder ha
zonder heren.
Wij willen geen limousine, wij willen de mandoline.
van je pingele pingele pingele pingele pong.
Het klinkt naar alle kant, wanneer het zonnetje brandt.
Wij zijn de ronden van Nederland*

*Jo met de banjo en Lien met de mandoline
Kaatje met haar mondharmonicaatje,
Truitje met haar luitje, je moet dat stel eens zien.
Dol op een man, dol op een man, we zijn zo dol op een
mandoline.*

Zoals altijd is de koormiddag een middag van uitersten. Van het hossen in de bossen gaan we naar het gekabbel van de Moldau. De prachtige fluitklanken van Gertje verbeelden perfect deze rivier.

*Wanneer de maan de Moldau 's nachts zilver kleurt
Dan zie je iets wonderlijks dat is gebeurd.
Ze lijkt een lint dat fonkelt als een diamant,
Dat leidt naar een uitverkoren sprookjesland.
Langs bergen en langs dalen voert die lieflijke stroom,
Wier oevers tonen kleurenpracht als in een droom.
De Moldau zo prachtig kan woest zijn en machtig
Doorstromend mijn land.*

*Het morgenwindje waait heel zacht, stuwt de stroom,
Speelt teer met de golven, de natuur is loom.
De merels zingen aan de kant in het gras,
Een meeuw drijft gelijk een bootje op de plas.
De vissen springen dartelend omhoog uit de vloed
En brengen in hun overmoed het zonlicht een groet.
De Moldau is rustig, maar straks stroomt ze lustig,
Gestuwd door de wind.*

*Hoe dikwijls heb ik boordevol levenskracht
Gedwaald langs haar oevers op de dag gewacht.
Zo krachtig als de Moldau stroomt is de band
Die mij onverbreekbaar bindt aan 't vaderland.*

Van het koele water naar de hete woestijn waar de ongelukkige Dino uit het lied *Brandend Zand* van Anneke Grönloh zijn heil zocht. De Zingende Zusjes Johanna en Els zingen spontaan de tweede stem.

In de pauze snelt Nel even naar de winkels voor het avondeten. Als ze weer binnenkomt willen we net het lied *Hey Jude* van de Beatles inzetten. Nico zingt adrem op precies in het goede ritme *Hé Nel, daar ben je wel!*

Het muzikale intermezzo is vandaag extra bijzonder. Greta heeft de muziek zelf gecomponeerd en het gedicht zelf geschreven. Zij speelt het stuk op de piano, waarbij Roos in de pauzes de tekst voordraagt.

Als Ria B aan Roos vraagt of ze vooral luid wil praten omdat ze haar anders niet kan horen, reageert Nico guldig met "*Ik heb nog batterijen hoor!*" En hij haalt nieuwe batterijtjes voor een gehoorapparaat uit zijn borstzakje.

*Zie ik een zwaan
Door het water gaan
Ik word mij bewust
Van een innerlijke rust*

*Zie ik de zwaan
Drijvend zwevend gaan
De maan gaat onder met de zon*

Hulde!

In een grote groep voor iedereen goed verstaanbaar te praten is moeilijk. Zeker als het om veel tekst gaat zoals bij het gedicht *Zomerfeest* van Annie de Hoog-Nooy dat Marja voorleest. Gelukkig is er dit Terugblikje. Zo kan iedereen het toch goed 'horen'.

*De zomer viert haar vreugdefeest
en ieder is genood –
want plaats is er voor iedereen,
de wereld is zo groot!
Naar rang of stand wordt niet gevraagd,
ook niet naar eer en geld –
alleen een frisse blijde zin,
daar is men op gesteld.
De leeuw'rik en de nachtegaal
die zingen blij een lied
en hun gekweel wordt begeleid
door 't fluis'trend, ruisend riet.
Hier ligt een kleurig bloemtapijt,
daar een gouden duinenrand –
de golven vormen een fraai bal
angs heel het brede strand.
De zoele wind die fluistert zacht
iets liefs in ieders oor...
Maar velen, ach, verstaan het niet,
voor hen gaat veel teloor.
Doch wie gevoel voor 't schone heeft
geniet daarvan het meest
en neemt met dankbare vreugde deel
aan 't blijde zomerfeest!*

En zo komt er alweer een einde aan deze eerste koormiddag van het nieuwe seizoen!

Met vriendelijke groet,

Marja Ruts